

ført ved Vædringsforslagene under Nr. 48, 80 og 87, ikke for os været nogen Anledning til at fravige dette Standpunkt. Vi foreslaa derfor, at Summen nedsettes til det tidligere i Udvalget her i Thinget og af Rigsdagen i en Række af Aar fastholdte Beløb. — Vædringsforslaget under Nr. 66, som vedrører den grønlandske Mission, er stillet af et Mindretal, og jeg skal derfor afvente dette Mindretals Begrundelse af Forslaget. — Vædringsforslaget under Nr. 72 tilsigter at gaa en Mellemvei mellem den rene Negtelse og den af den høitærede Minister foreslaaede Bei. Den af Ministeren i Anmærkningerne foreslaaede Bei er jo denne at give Lønningstillæg til 4 Docenter samt fast Ansættelse til en ekstraordinær Docent, og den Sum, som dertil er begjæret, overstrider ikke saa lidt, hvad der isjor var bevilget. Udvalgets Rante er jo den, at, ligesom man ikke paa andre Punkter er tilbøielig til iaar, hvor Universitetets Lønningsforhold ere Gjenstand for Behandling, naar det paa nogen Maade kan undgaa, at gaa til ny og forpægede Bevillinger, navnlig Lønninger, under Universitetet, saaledes har man dog ikke villet modsætte sig, at Penge anvendes til Forbedring enten af Lønninger for at sikre sig brugbare Kræfter eller skaffe brugbare Kræfter, der hidtil ikke have været anvendte i Universitetets Tjeneste, naar Saadant kunde ske, uden at man kom op over den tidligere bevilgede Sum. Ved Balance er nu bespart et Beløb, og det er dette bespærede Beløb af 1,900 Kr., som man er villig til at anvende til Forbedring som Lønningstillæg til de foreslaaede Docenter midlertidigt, men uden at gaa ind paa, at der ansættes nogen fast Docent. Den foreslaaede faste Ansættelse vil saaledes falde bort, men Vedkommende vil faae Del i de Summer, her ere disponible som Følge af indtraadt Balance. — Vædringsforslaget under Nr. 73 gaar ud paa at negte den af Ministeren begjærede Sum til et Eighus ved Eggetlevmagle Kirke. Det er ikke, fordi man i og for sig har Noget imod, at Staten maaske hidrog til Opførelsen af et saadant Eighus, men fordi man i Udvalget har fundet det mindre rigtigt, at Staten paatog sig Forpligtelser, der ikke i Almindelighed paahvile Kirkeieren. Dersom det var Kirkeierens almindelige Pligt at opføre Eighuse, saa var det ogsaa i sin Orden, at Staten som Kirkeier gjorde det; men naar det ikke er Tilfældet, og det er det ikke og kan ikke blive uden ved Lov, vil det Rigtige være, at Staten indskrænker sig til, naar ikke ganske ekstraordinære Forhold foreligge, at stutte Kommunerne i deres Bestræbelser i saa Henseende, thi den egentlige Forpligtelse maa dog nærmest paahvile Kommunens Behoere. — Vædringsforslaget under Nr. 74 med Aendringssforslag under Nr. 75 gaar ud paa en Forpægelse af Lønningerne ved det kemiske Laboratorium. Udvalget foreslaar Summen nedsat fra 1,450 Kr. til 250 Kr., idet

man tilsigter at negte Ansættelsen af en ny fast Assistent med en Lønning af 1,200 Kr., der findes omtalt i Betænkningen i den af Ministeriet fremsatte Skrivelse, men forøvrigt tiltræder man Forslaget om de andre i Skrivelsen begjærede Summer. Da dette ikke udtrykkelig er sagt i Betænkningen, er denne Forklaring nødvendig. Det er den samme Utilbøielighed, der her gjør sig gjældende til for Diebliffet at gaa ind paa nye faste Ansættelser i Forbindelse med Oustet om at indbefomme et Krav, som forekommer rimeligt, nemlig at hjælpe paa Undervisningen og Arbeidet i det kemiske Laboratorium, der har været ledende her. — Vædringsforslagene under Nr. 82 og 83 ere væsentlig af formel Betydning. Trede Medlemmer ville erindre, at isjor eller iforsjor blev det efter Overenskomst med Ministeren vedtaget, at den Bevilling, der uddeles under Udgiftspost 20 d af Sorø Akademis Midler, ogsaa skulde komme Kvinder til gode. Det er ogsaa sket siden, og det er derfor naturligt, at Texten ændres saaledes, at det fremgaar af Finantslovens Text, at Kontoen anvendes paa en saadan Maade. Anden Betydning har Vædringsforslaget under Nr. 82 ikke, og det følgende Vædringsforslag under Nr. 83 er slet ikke andet end en Stilrettelse. Den gamle Text i Finantsloven kunde nemlig give Anledning til den Tro, at vedkommende Sum skulde anvendes til Lærere videre Uddannelse, medens Meningens kun har været at yde Kvinder Hjælp til at uddanne sig til Lærere. Vædringen er altsaa rent formel. — Vædringsforslagene under Nr. 84 og 85, som gaa ud paa Negtelsen af Bevillinger til Ansættelsen af nye faste Lærere ved forskellige Latinskoler, ere begrundede i det samme Hensyn til Lønningsloven, som har begrundet forskellige andre Negtelser under Kultusministeriet. — Jeg har dermed omtalt de Vædringsforslag, jeg behøver at omtale i det Afsnit, som nu vil blive Gjenstand for Afstemning, og jeg skal endnu kun med Hensyn til et Par Steder i Betænkningen gjøre enkelte Bemærkninger. Trede Medlemmer ville se, at i Betænkningen Sp. 377—78 findes en Udtalelse fra Udvalget om Børnehjem. Man har i længere Tid været i Tvivl om, hvorvidt man var kommen ind paa den rigtige Bei ved de aarlige Bevillinger til flere og flere Børnehjem, og Tvivlen har dels hidrørt fra, at man ikke kjendte Tilstanden i Børnehjemmene, og dels fra at man af de Beretninger, man fik fra Børnehjemmene, modtog det Indtryk, at disse Børnehjem navnlig beskæftigede sig med Opdragelse af københavnske Børn og Børn fra andre Kommuner, hvis Fattigvæsen saaledes fritoges for en Byrde. Dette har i Udvalget fremkaldt Tvivl, om Statens Midler bleve rigtig anvendte, idet man kom til indirkte at paatage sig en Byrde, der egentlig paahvilede de vedkommende Kommuner. Disse to Hensyn i Forening have ledet til denne